

[Strøm.]

under de heromhandlede Bestemmelser, hvis de har 5 Børn eller flere, kun faar samme økonomiske Bistand, som hvis de havde 4 Børn.

Ogsaa dette Spørgsmaal beder jeg den højtærede Socialminister tage op til villig Behandling, idet jeg synes, det er rimeligt, at der indføres andre Bestemmelser i Folkeforsikringsloven og ved Børnetillæg til arbejdsløshedsforsikrede, Bestemmelser, der ikke standser ved 4 Børn, men føres op til det virkelige Børnetal.

Jeg er ikke i Stand til at overse, hvad det, jeg her har fremført, vil betyde i Penge for Staten, men det er jo et Spørgsmaal, om det ikke i det lange Løb alligevel er det billigste.

Jeg har berørt Spørgsmaalet for de Familiers Vedkommende, der er inde under Folkeforsikringsloven, og jeg har omtalt Børnetillæggene til arbejdsløshedsforsikrede. Jeg er opmærksom paa, at Grænsen for Børnetillæg ikke er fastholdt i § 297 i Lov om offentlig Forsorg, idet der i denne Paragraf bortses fra den i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 4, fastsatte Grænse for det Beløb, hvormed Børnetillæg kan ydes. Her har Lovgivningsmagten altsaa erkendt det uholdbare i at standse ved 4-Børns-Grænsen, og jeg henstiller altsaa, at denne Tanke føres videre.

Det er de vanskeligt stillede her i Samfundet, børnerige Familier, der er inde under Folkeforsikrings- og Arbejdsløshedslovens Bestemmelser, som jeg her har henledt Opmærksomheden paa. Men ogsaa Arbejdere med mange Børn, der til daglig er i Beskæftigelse, kan have vanskeligt ved at klare sig igennem. Kunde der findes en Form, hvorved ogsaa de fik en Haandsrækning, vilde jeg hilse det med største Tilfredshed.

Nørskov: Fra Befolkningen fremføres der ofte Klage over, at man maa vente alt for længe paa Afgørelse af de Sager, som skal indsendes til Centraladministrationen i København. Dette uheldige Forhold skyldes vel særlig den tiltagende Centralisering af dansk Administration, ikke mindst nu under Krigsperioden, som medfører, at Staten blander sig i langt flere Forhold end tidligere. Det er ikke saa sjældent, at Folk fra Provinsen maa foretage en Rejse til Hovedstaden for at faa en Sag afgjort inden for en rimelig Tid, hvilket medfører Tidsspilde og Bekostning for de paagældende. Jeg vil derfor udkaste den Tanke

over for den højtærede Indenrigsminister, om det ikke var muligt at sprede Administrationen noget mere ved f. Eks at give vore Amtskontorer større Myndighed, saaledes at en Række Spørgsmaal kunde afgøres der. Naar disse Kontorer fik det nødvendige Personale, kunde mange Sager sikkert afgøres lige saa godt og langt hurtigere af de lokale Myndigheder, hvilket vilde være et Gode for Befolkningen.

Medens vi herhjemme, ikke mindst i de senere Aar, ofte har foretaget Ændringer i vore Love hidført af Tidens naturlige Udvikling, gælder dette dog ikke i alle Forhold; der findes Spørgsmaal, som Lovgivningsmagten ikke har haft særlig Lyst til at beskæftige sig med, til Trods for at Lovgivningen paa disse Omraader er meget gammel og forældet. Jeg tænker her særlig paa Vandløbsloven og Hegnsloven. Nu har jeg hørt et Rygte om, at Ministeriet i nær Fremtid agter at tage Vandløbsloven op til Revision, hvad der sikkert ogsaa er paakrævet, og jeg vil da spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke ogsaa finder det betimeligt i nær Fremtid at tage Hegnsloven op til Revision. Jeg skal straks indrømme, at begge Omraader er vanskelige og indviklede, men alligevel tror jeg, at Lovgivningsmagten bør søge indført Ændringer i de her nævnte Love, som svarer til den Udvikling, der har fundet Sted her i Landet i de senere Aartier.

Loven om Hegn er af 6. Marts 1869 og bygger væsentligt paa Lovene i sidste Halvdel af det 18de Aarhundrede; den er altsaa over 70 Aar gammel, og da den er vedtaget, før Hegns- og Læplantningen var rigtig begyndt, kan det ikke undre, at den paa mange Omraader maa siges at være ganske forældet. Det er da ogsaa erkendt fra alle Sider, baade af Enkeltmand og Organisationer, som denne Sag vedrører. Jeg skal kun nævne, at de landøkonomiske Foreninger for ca. 30 Aar siden har vedtaget en Resolution med Ønske om Lovens Revision. Senere er der vistnok til Landbrugsministeriet indsendt et mere bestemt udformet Forslag til Ændring af Loven fra De samvirkende Plantningsforeninger, De samvirkende Husmandsforeninger og Foreningen af jyske Landboforeninger. Sagen blev ogsaa behandlet i Hedekommissionen, og senere har De samvirkende Plantningsforeninger med Hedeselskabets Tilslutning henstillet til Landbrugsministeren at tage Spørgsmaalet op til Behandling. Hertil maa jeg føje, at ved De samvirkende Plantnings-